

нимавала съ изслѣданіе-то на необыкновенны-тъ явленія въ естественныя мѣръ, каквы-то сж бури-тъ, землетрѣсенія-та, затмѣнія-та и волканы-тъ и коя-то прѣдсказвала приближеніе-то на тѣзи явленія и тълкувала тѣхно-то значеніе, наричала са **естественна астрологія**; а тѣзи, коя-то са занимавала съ опредѣленіе-то на сждба-та на чловѣцы-тъ и на царства-та — **сждебна астрологія**. У много древны народы астролозы-тъ были на голѣмъ почетъ и неразлжно са намѣрвали при господари-тъ; особенно въ срѣдны-тъ вѣкове опытность-та въ това искусство съставлявала доста придобиточно занятіе. Обаче не были само невѣжественны-тъ и недбразованы-тъ части на общество-то, кои-то сж са лъжали отъ тѣзи мнима наука. Хипократъ, «Баща на Медицина-та,» смѣта астрологія-та между най-важны-тъ клонове на познаніе-то за единъ лѣкаръ; а Тихо-Брахе и лордъ Беконъ твърдо вѣрвали въ нейны-тъ тайны. Обаче ный трѣба да бждемъ справедливы; зацо-то колко пуста и да е была астрологія-та, тя е направила много заслуги на Астрономія-та, като е проправила пхть за точно-то наблюденіе и прилжно изучваніе на звѣзды-тъ.

Въ най-дълбока древность, съ Астрономія-та са занимавали въ Битай, Индія, Халдея и Египетъ. Особенно Халдеяны-тъ са отличавали съ точность-та и обширность-та на свои-тъ астрономически наблюдения. Калистенъ, Гръцкыя-тъ философъ, кой-то е придружавалъ Александра Великый въ време-то на завоеванія-та му на истокъ, прѣприатилъ на Аристотеля единъ редъ наблюдения, направены въ Вавилонъ хыляда и девятотинъ години прѣди привземаніе-то на този градъ отъ Александра. Въ Священно-то Писаніе са поменува за Вавилонскы-тъ мждрецы и за Халдейскы-тъ астролозы. Пастырскыя животъ на тѣзи чловѣцы, чисто-то небо и богатныя-тъ климатъ были благопріятны за продължителны наблюдения; а Всеобщо-то чуденіе, заедно съ дълбоко-то уваженіе къмъ таквызи занятія, правяли званіе-то на астронома прѣдмѣтъ за още по-высоко честолюбіе.

Въ седмо-то столѣтіе прѣди христіанска-та Ера захванало са разработваніе-то на Астрономія-та и въ Гърція, дѣто са появили една слѣдъ друга три славны астрономически школы: — Милетска-та, Кротонска-та и Александрійска-та. Първа-та была основана отъ Талеса, шестстотинъ и четыредесять години прѣди Христа; втора-та — отъ Пифагора, сто четыредесять години слѣдъ основаніе-то на първа-та; третя-та была основана въ Египетъ отъ Птоломеи-тъ около триста години прѣди Христіанска-та Ера. Прѣди да са захване разработваніе-то на науки-тъ въ Гърція, Египтены-тъ и Вавилоняны-тъ вече са славили съ свои-тъ научны познанія, и за това не напрасно ги считали за едни отъ най-древны-тъ народы на свѣта. За това у Гърцы-тъ, кога-то тѣ самы захванали да дирять слава въ мждрость-та и въ философія-та, станжло обичай да посѣщаватъ тѣзи народы и да черпятъ мждрость-та отъ самыя-тъ ѣ источники. Талесъ, слѣдъ дългы пжтуванія по Критъ и Египетъ завържъл са на отечество-то си, Милетъ, градъ на брѣга на Мала-Азія, дѣто основалъ първа-та астрономическа школа въ Гърція. Макарь умове-тъ на древны-тъ астрономы и да были помрачены съ много заблужденія, обаче малко-то истинны, кои-то Талесъ проповѣдвалъ, правятъ честь на негово-то дълбокомысленіе. Той